

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Giudice di pace di Mestre — Aplicabilitate directă a Directivei 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO L 348, p. 98) — Interpretarea articolului 2 din directiva menționată — Legislație națională care prevede o amendă de la 5 000 la 10 000 de euro pentru străinul care a intrat în mod ilegal pe teritoriul național sau care se află în situație de ședere ilegală pe acest teritoriu, precum și posibilitatea pentru judecătorul național de a înlocui respectiva amendă cu expulzarea pentru o perioadă care să nu depășească cinci ani, în cazul unei condamnări penale

Dispozitivul

Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Giudice di pace di Mestre (Italia), prin decizia din 16 martie 2011, este vădit inadmisibilă.

(¹) JO C 152, 21.5.2011.

Recurs introdus la 11 august 2011 de Total SA, Elf Aquitaine SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) pronunțate la 7 iunie 2011 în cauza T-206/06, Total și Elf Aquitaine/Comisia

(Cauza C-421/11 P)

(2011/C 340/11)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurente: Total SA și Elf Aquitaine SA (reprezentanți: E. Morgan de Rivery și A. Noël-Baron, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurentelor

Recurente solicită Curții:

— cu titlu principal:

— anularea, în temeiul articolului 256 TFUE și al articolului 56 din Protocolul nr. 3 privind Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, a Hotărârii Tribunalului din 7 iunie 2011, Total și Elf Aquitaine/Comisia, pronunțată în cauza T-206/06;

— admiterea concluziilor formulate în primă instanță la Tribunal;

— în consecință, anularea articolului 1 literele (c) și (d), a articolului 2 litera (b) și a articolelor 3 și 4 din Decizia Comisiei nr. C(2006) 2098 final din 31 mai 2006;

— cu titlu subsidiar: reformarea, în temeiul articolului 261 TFUE, a amenzilor aplicate în solidar societăților Elf Aquitaine și Total conform articolului 2 litera (b) din Decizia Comisiei C(2006) 2098 final din 31 mai 2006 pe baza competenței sale de fond ca urmare a unor vicii obiective în motivarea și în considerațiile Hotărârii (în special în ceea ce privește aprecierea de către Tribunal a factorului de descurajare) Tribunalului din 7 iunie 2011, Total și Elf Aquitaine împotriva Comisiei, pronunțate în cauza T-206/06, precum și reducerea acestor amenzi aplicate în solidar la 75 562 500 de euro pentru Elf Aquitaine și la 58 500 000 de euro pentru Total;

— cu titlu foarte subsidiar: reformarea, în temeiul articolului 261 TFUE, a amenzilor aplicate în solidar societăților Elf Aquitaine și Total conform articolului 2 litera (b) din Decizia Comisiei C(2006) 2098 final din 31 mai 2006 pe baza competenței sale de fond ca urmare a unor vicii obiective în motivarea și în considerațiile hotărârii, în proporția care i se va părea Curții ca fiind corespunzătoare;

— ca ultim subsidiar: scutirea Elf Aquitaine și Total de obligația de plată a dobânzilor de întârziere care ar fi putut să curgă de la data adoptării Deciziei C(2006) 2098 final din 31 mai 2006 și până la data pronunțării Hotărârii Arkema în cauza T-217/06;

— în orice caz, obligarea Comisiei Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de Elf Aquitaine și Total la Tribunal.

Motivile și principalele argumente

În susținerea prezentului recurs, recurentele invocă șase motive cu titlu principal și trei motive cu titlu subsidiar.

Prin intermediul primului motiv, Total SA și Elf Aquitaine SA invocă încălcarea de către Tribunal a articolului 5 TUE prin faptul că acesta ar fi validat principiul răspunderii automate a societăților-mamă, aplicat în speță de Comisie și justificat prin noțiunea de întreprindere în sensul articolului 101 TFUE. O asemenea abordare ar fi incompatibilă cu principiile atribuirii de competențe și subsidiarității (primul aspect) și proporționalității (al doilea aspect).

Prin intermediul celui de al doilea motiv, recurentele invocă o interpretare vădit eronată a dreptului național și a noțiunii de întreprindere, prin faptul că, printre altele, Tribunalul ar fi conferit o valoare juridică inexactă principiului autonomiei persoanei juridice.

Prin intermediul celui de al treilea motiv, recurenteles susțin, în esență, că Tribunalul a refuzat în mod intenționat să se conformeze naturii penale a sancțiunilor în dreptul concurenței și noilor obligații care decurg din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Astfel, Tribunalul ar fi aplicat în mod abuziv și eronat conceptul de întreprindere în dreptul Uniunii, în pofida prezumției autonomiei, care se află la baza dreptului național al societăților și, deopotrivă, a naturii penale a sancțiunilor în dreptul concurenței. În plus, recurenteles susțin că Tribunalul ar fi trebuit să invoce din oficiu nelegalitatea sistemului actual al procedurii administrative desfășurate la Comisie.

Prin intermediul celui de al patrulea motiv, recurenteles invocă o încălcare a dreptului la apărare care rezultă dintr-o interpretare eronată a principiilor echității și egalității armelor. Astfel, Tribunalul ar fi aprobat recurgerea de către Comisie la o *probatio diabolica* și ar fi săvârșit o eroare prin faptul că s-a pronunțat în sensul că independența unei filiale trebuie apreciată în mod general, prin prisma legăturii de capital a acesteia cu societatea-mamă, deși ar trebui apreciată prin prisma unui comportament pe o anumită piață.

Prin intermediul celui de al cincilea motiv, recurenteles invocă încălcarea obligației de motivare prin faptul că Tribunalul ar fi constatat în mod succint respingerea argumentației lor de către Comisie, fără a oferi vreo analiză a argumentelor invocate de aceasta din urmă (primul aspect). În plus, recurenteles invocă erori de drept cu privire la cerința motivării care revine Comisiei (al doilea aspect) și reproșează Tribunalului că și-a substituit propria motivare celei a Comisiei (al treilea aspect).

Prin intermediul celui de al șaselea motiv, recurenteles denunță o încălcare a principiului bunei administrări în măsura în care cuantumul amenzii aplicate recurentelor, societăți-mamă, este mai mare decât cuantumul amenzii aplicate Arkema, filiala răspunzătoare pentru săvârșirea încălcării.

Prin intermediul celui de al șaptelea motiv, recurenteles reproșează Tribunalului că a săvârșit mai multe erori de drept cu ocazia aplicării unui factor multiplicator de 3 pe baza efectului descurajator al amenzii. Tribunalul ar fi încălcat astfel Orientările din 1998 privind calcularea amenzilor (primul aspect), precum și caracterul indivizibil al cuantumului de bază al amenzii (al doilea aspect).

Prin intermediul celui de al optulea motiv, recurenteles solicită reducerea cuantumului amenzilor care le-au fost aplicate.

Prin intermediul celui de al nouălea și cel din urmă motiv, recurenteles solicită anularea dobânzilor de întârziere astfel cum au fost solicitate de Comisie în executarea deciziei atacate și a hotărârii.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Krajský súd v Prešove (Republica Slovacă) la 22 august 2011 — SKP/Kveta Polhošová

(Cauza C-433/11)

(2011/C 340/12)

Limba de procedură: slovacă

Instanța de trimitere

Krajský súd v Prešove

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: SKP

Pârâtă: Kveta Polhošová

Întrebările preliminare

1. Articolele 5-9 din Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori (¹) trebuie interpretate în sensul că este considerată practică comercială neloială și practica unui operator economic de a ceda creanțele față de consumatori unei entități în stare de faliment, în cazul în care consumatorilor nu li se garantează rambursarea cheltuielilor de judecată aferente unei proceduri care își are originea într-un contract încheiat cu un consumator?
2. Dacă răspunsul la întrebarea precedentă este în sensul că este contrară dreptului Uniunii Europene cedarea creanțelor față de consumatori unei entități în stare de faliment pentru a fi recuperate:
  - A. articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene poate fi interpretat în sensul că nu se opune ca, în vederea protecției consumatorilor, o instanță de judecată să nu aplice scutirea de la plata taxei judiciare prevăzută de lege în favoarea lichidatorului și să declare eventual, fără a afecta prin aceasta dreptul lichidatorului la protecție jurisdicțională, că nu este necesară pronunțarea asupra fondului procedurii pentru neplata taxei judiciare pentru cerere?
  - B. articolul 6 alineatul (1) și articolul 7 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului [din 5 aprilie 1993] privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (²) se opun aplicării unei dispoziții de drept național cu privire la scutirea lichidatorului de la plata taxei judiciare, în cazul în care în lipsa practicii